

Перечисленные проблемы, как и некоторые другие, которые уже заинтересовали исследователей (в частности – компьютерная зависимость, доходящая до уровня аутизма, коммуникация и самоидентификация в информационных сетях, психологические особенности хакеров, формирование творческой личности в информационной среде и т.д.) требуют экспериментального изучения и системного анализа.

Література

1. Жук Ю.О. Діалектика педагогічного знання в умовах комп'ютерно орієнтованого процесу навчання/ Комп'ютер в школі та сім'ї.-№ 4.-2011. – С.3-7.
2. Жук Ю.О. Дослідження впливу інформаційних і комунікаційних технологій на формування особистісних якостей учнів загальноосвітніх навчальних закладів/ Вересень.-№1(23), 2003.- С. 18-22.
3. Жук Ю.О. Навчальна діяльність, яка потребує засобів, і навчальні засоби, які потребують діяльності/ Наукові записки.-Випуск 82.- Серія: Педагогічні науки. – Кіровоград: РВВ КДПУ ім. В.Вінниченка. – 2009. –Частина 1. – С. 150-155.
4. Жук Ю.О. Фізичний експеримент на екрані комп'ютера// Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Сер.: Педагогічні науки. – Чернігів, 2000. – Вип. 3.- С. 217-219.
5. Микешина Л.А. Философия науки: эпистемология. методология. Культура. – М.: «Издательский дом Международного университета в Москве», 2006. - 445 с.
6. Рубинштейн С.Л. Бытие и сознание. Человек и мир. - М., СПб: изд-во «Питер», 2003. – 358 с.
7. Жук Ю.О. Комп'ютерно орієнтовані засоби навчальної діяльності: проблеми створення та впровадження/ Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. - Ізмаїл, 2004.-Вип. 16.- С. 11-15.
8. Бодріяр Ж. Симулякри і симуляція. – Київ: Видавництво Соломії Павличко "ОСНОВИ", 2004. – 118 с.

Олексюк В.П.

Кандидат педагогічних наук, доцент

Тернопільський національний педагогічний університет

Єдина система автентифікації як крок до створення освітнього простору загальноосвітнього навчального закладу

Розвиток науки і техніки, постійний прогрес у створенні інформаційних технологій призвели до того, що комп'ютер та мережа Інтернет стали практично незамінними засобами здобування знань. Зважаючи на це, педагоги все частіше використовують освітні веб-ресурси Всесвітньої мережі, а також створюють власні.

Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчальний процес ставить вимоги щодо функціональності та якості освітніх ресурсів. Не дивлячись на те, що кількість освітніх ресурсів Інтернету стрімко зростає, учитель не завжди може дібрати необхідний якісний навчальний ресурс. Особливо гостро стоїть проблема розробки освітніх ресурсів у загальноосвітніх навчальних закладах. Не викликає заперечень, що провідним фахівцем у цьому питанні є вчитель інформатики. Тому уміння створювати власні інформаційні освітні ресурси є важливим компонентом його інформаційної культури [4, 66].

Зрозуміло, що розв'язання зазначеної проблеми можливе лише в комплексі з іншими завданнями – оснащення шкіл комп'ютерною технікою та мультимедійними засобами підтримки навчання, приєднання їх до мережі Інтернет, підготовки та сертифікації вчителів. На вирішення цих завдань спрямована державна цільова програма «Сто відсотків», за якою, зокрема, передбачається:

- забезпечення загальноосвітніх навчальних закладів сучасними навчальними комп'ютерними комплексами та системними і прикладними програмними продуктами;
- надання загальноосвітнім навчальним закладам швидкісного доступу до Інтернету з використанням сучасних технологій під'єднання для високоефективного доступу до освітніх ресурсів;
- удосконалення системи підготовки та підвищення кваліфікації педагогічних кадрів у сфері впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховний процес, забезпечення стовідсоткового володіння такими знаннями усіма педагогічними працівниками;
- створення системи дистанційного навчання дітей з обмеженими можливостями та дітей, які перебувають на довготривалому лікуванні;
- створення системи веб-сайтів усіх загальноосвітніх навчальних закладів для опублікування кращих освітянських надбань;

- формування єдиного освітнього середовища, забезпечення інформаційної інтеграції освітніх ресурсів, інформаційної безпеки та централізованого фільтрування несумісного з навчально-виховним процесом контенту [3].

Інфраструктура комп'ютерних комплексів загальноосвітніх навчальних закладів хоч і повільно, проте оновлюється апаратними і програмними засобами. Поряд з цим недостатньо поширеною є практика встановлення Інтернет (Інтранет)-сервера школи, як платформи для окремих інформаційних освітніх ресурсів, а також для їх інтеграції у навчальний простір.

Актуальним залишається цього дослідження є добір програмних засобів для організації освітнього простору загальноосвітньої школи, а також розгляд можливостей їх інтеграції через створення єдиної системи інформаційного забезпечення навчальних закладів.

Проблемі створення інформаційного освітнього простору присвячені дослідження В.Ю. Бикова, Р.С. Гуревича, М.І. Жалдака, І.В. Захарової, В.М. Кухаренка, В.В. Лапінського, О.М. Спіріна Ю.І. Машбиця та ін.

Згідно [1], розглядатимемо освітній простір школи як підсистему Глобального інформаційного простору, інтегровані засоби і технології якого призначені для інформаційно-освітнього ресурсного забезпечення цілей навчання і виховання та спрямовані на задоволення освітніх потреб школярів.

Освітній простір загальноосвітнього навчального закладу розглядатимемо як систему з такими параметрами [2, 35]:

- інформаційні ресурси містять дані у текстовому, графічному, аудіо та відеоформатах;
- кількість суб'єктів, які взаємодіють через систему, визначається кількістю учнів, учителів, працівників адміністрації школи, а також, за необхідності, можливе залучення батьків;
- територія, на якій знаходяться суб'єкти, які діють в просторі, не може обмежуватися будівлею школи, оскільки передбачається можливість взаємодії учасників навчального процесу через Інтернет;
- швидкість обміну інформаційними ресурсами повинна бути на рівні сучасних стандартів локальних та глобальних комп'ютерних мереж;
- обмін інформаційними ресурсами має відбуватися за принципом «сервер»-«клієнт».

При цьому постають проблеми добору програмних засобів та раціонального використання освітніх інформаційних ресурсів, створених на їх основі. Вирішуючи обидві проблеми, слід враховувати як базову характеристику єдиного освітнього простору інтеграцію різних сервісів. У цьому контексті одним з першочергових завдань є організація доступу користувачів до ресурсів освітнього простору.

Враховавши специфіку загальноосвітнього закладу, розглянемо типи програмних засобів, на яких базуватиметься його освітній простір. Зазвичай обмін інформаційними ресурсами у кожній розподіленій системі відбувається за принципом «клієнт-сервер». Тому технологічною основою розглядуваного простору повинна бути комп'ютерна мережа разом з приєднаним до неї виділеним сервером.

Мережу загальноосвітнього закладу, як і корпоративні мережі, слід проектувати з урахуванням достатньо великої кількості користувачів, можливості здійснення ними активної навчальної діяльності. Ще однією особливістю мережі школи є той факт, що користувачі мережі (насамперед учні) не мають постійного, наперед визначеного місця діяльності. Зрозуміло, що такий підхід вимагає водночас впровадження та застосування розподіленої бази даних облікових записів користувачів, а також засобів централізації управління мережею.

Централізоване збереження облікових записів можливе за умови застосування доменної структури локальної мережі. У цьому випадку як контролер домену доцільно використовувати виділений сервер.

Загалом серед програмних засобів у складі освітнього простору можна виділити дві групи;

- сервіси надання доступу до ресурсів;
- ресурси, де власне міститься освітній контент простору.
- До першої групи відносяться сервіси:
 - контролю доступу до Інтернету;
 - надання доступу до мережі освітнього закладу, наприклад, за допомогою технології віртуальних приватних мереж;
 - поштова система;
 - загальноприйнятий сервіс передавання файлів у мережі Інтернет.

Складові другої групи важко окреслити, з огляду на їх постійний розвиток. Проте можна описати їх базові функції:

- презентація загальноосвітнього закладу;
- створення навчальних ресурсів, наприклад, через систему електронних навчальних курсів;

- забезпечення соціальних контактів учасників навчального процесу;
- наповнення online-енциклопедій;
- публікація та трансляція контенту у відеоформаті.

Аналізуючи ресурси та сервіси сучасного Інтернету, можна стверджувати, що описані складові реалізовані потужними корпораціями та досить часто надаються безкоштовно для освітніх закладів. Наприклад, загальновідомим лідером серед систем електронної пошти є система Gmail компанії Google Inc.

Важко порівняти функції і можливості використання ресурсів загальноосвітньої школи з «гігантами» Інтернету – системою відеохостингу YouTube чи соціальною мережею Facebook. Проте створення і використання власних навчальних ресурсів у освітньому просторі має певні переваги:

- збереження навчального контенту (жодна стороння компанія, яка надає ресурси чи сервіси безкоштовно, не має жодних зобов'язань перед освітнім закладом);
- відсутній рекламний чи інший контент, не пов'язаний з навчанням і вихованням або суперечить нормам етики й моралі;
- можливість використання ресурсів без доступу до мережі Інтернет.

Традиційно для роботи з кожним таким сервісом чи ресурсом учителям та учням пропонують окремі реєстраційні дані (логін та пароль). Недоліками такого підходу є значна кількість імен та паролів для облікових записів однієї особи, проблеми сумісності сервісів, їх складна архітектура, труднощі супроводу та підтримки.

Одним із найважливіших аспектів такої інтеграції є організація єдиної системи автентифікації користувачів. Зазначена система може бути заснована на одній із концепцій:

1. синхронізація даних з обліковими записами користувачів усіх сервісів;
2. використання спільної бази даних облікових записів користувачів, проте для доступу до кожного сервісу необхідна окрема автентифікація;
3. механізм, за допомогою якого єдина дія щодо автентифікації і авторизації користувача надає йому доступ до всіх сервісів системи.

Кожна з цих концепцій може бути реалізована через:

- внесення змін до коду програмних засобів, для використання єдиної бази облікових засобів;
- використання системи, в якій надається можливість користувачеві використовувати єдиний обліковий запис для авторизації на окремих сайтах, порталах, блогах, форумах тощо;
- застосування зовнішньої стандартизованої бази даних, з якої за допомогою складових порталу можна автентифікувати користувача.

Оскільки перший спосіб вимагає значних затрат, розглянемо другий і третій. Типовою системою в мережі Інтернет, яка надає можливість єдиної автентифікації є OpenID [6, 81]. Проте вона передбачає конфігурування додаткового сервісу – провайдера OpenID або звертання до зовнішнього провайдера. Останній спосіб є цікавим у випадку використання в освітньому закладі стандартної бази користувачів, наприклад, доменної. Принциповою особливістю домену є централізоване зберігання та опрацювання даних облікових записів користувачів. Стандартним засобом для організації доменів у локальних мережах є служба Microsoft Active Directory, використання якої у загальноосвітній школі є проблематичним через:

- високі вимоги щодо апаратного забезпечення сервера;
- досить дорогу ліцензію для використання серверної операційної системи, складовою якої є служба каталогів Active Directory.

Тому у процесі організації освітнього простору школи слід звернути увагу на вільно поширюване програмне забезпечення з відкритим кодом. Вартими уваги вважаємо Open Source Unix-подібні операційні системи, наприклад, Linux та FreeBSD.

У комерційній ОС Windows для доступу до бази облікових записів користувачів домену Active Directory використовують полегшений протокол доступу до каталогів (LDAP – Lightweight Directory Access Protocol). Для пропонованих операційних систем реалізовано власну систему доступу до каталогів – програмний сервер OpenLdap, який також функціонує за протоколом LDAP.

Суть протоколу полягає у можливості зберігання даних в ієрархічній структурі [7]. Як правило сховищем даних є каталог на сервері LDAP. Основне поняття – об'єкт каталогу – можна уявити як таблицю бази даних. Вузли в ієрархії каталогу LDAP містять дані про об'єкт і є аналогічними записам реляційної бази. Характеристики об'єкта містять атрибути, які є аналогом полів. Рівні у ієрархічному дереві іменують за допомогою загально прийнятих позначень: країна – «C» (country), рівень організації – «OU», імена користувачів – «CN» (common name). Оскільки об'єкт у структурі LDAP має бути унікальним, то для його опису використовують унікальне ім'я (DN – Distinguished Name). Унікальне ім'я отримують послідовним визначенням значень атрибутів (C, OU, CN тощо).

Поряд з цим організація даних у каталогах відрізняється від реляційних баз:

- у каталозі LDAP може існувати атрибут (поле) з іменем, але кількома значеннями; а можуть існувати два поля з однаковим іменем, але різними значеннями;
- у каталогах LDAP дані упорядковані ієрархічно, а також можуть бути об'єднані у групи, наприклад, за значенням певного атрибута;
- об'єкти в каталогах можна розширити в об'єктно-орієнтованому сенсі, додавши нові атрибути.

Серед дій із каталогом LDAP слід виділити операції автентифікації (bind, unbind) та відмови. Операцію bind використовують для автентифікації користувача на основі наданих даних (DN, пароль тощо). Завершується сеанс роботи за операцією unbind. Операцію відмови використовують для скасування дій в каталозі. Для захисту з'єднань у протоколі LDAP інкапсульовано загальноприйняті протоколи криптування (SASL, SSL, TLS).

Для організації домену локальної мережі у пропонованих ОС Linux (FreeBSD) на сьогодні використовують застарілий програмний сервер Samba3. До недоліків домену, функції контролера якого покладено на сервер Samba3, належать неможливість побудови ієрархії доменів з подальшою реплікацією їх даних, відсутність засобів адміністрування комп'ютерів домену (делегування повноважень, політики безпеки), а особливо – недосконала система безпеки, заснована на застарілому протоколі NTLM.

Проте зазначені недоліки можуть бути частково скомпенсовані завдяки обмеженню доступу до сервера Samba з мережі Інтернет, побудови домену на основі каталогу LDAP, розробці скриптів для віддаленого адміністрування. Додатково слід зазначити, що в межах одного зазальноосвітнього навчального закладу відсутня потреба створення кількох ієрархічних доменів локальної мережі.

Розглянемо застосування каталогу LDAP для створення єдиної системи автентифікації загальноосвітнього навчального закладу. Оскільки, більшість ресурсів сучасного Інтернету розроблено у формі веб-сторінок (веб-сайтів, веб-порталів), то програмною основою для обміну навчальними ресурсами у освітньому просторі школи повинен бути веб-сервер. Через нього надаватиметься користувачам доступ до таких ресурсів:

- сайту школи, з презентаційними функціями; для розробки сайту на сьогодні використовують системи управління контентом (CMS), наприклад, Joomla!, WordPress, TYPO3.
- сервера електронних курсів, який можна організувати на основі системи управління навчанням, наприклад, MOODLE, тим самим реалізувавши навчально-методичну функцію;
- вікіпедії школи – відкритої Інтернет-енциклопедії, яку можна побудувати на платформі MediaWiki;
- соціальної мережі, на основі якої забезпечуватиметься можливість соціальної взаємодії учасників навчального процесу; для її створення можна використати вільно поширювану платформу Elgg.

Сервіси освітнього простору школи можуть бути представлені:

- поштовою системою, через яку надаватиметься користувачам доступ до персональних поштових скриньок. Як програмну основу поштової системи можна використати сервери Postfix та Dovecot (Courier IMAP);
- проксі-сервером, який можна сконфігурувати на основі відомого пакету Squid.

Функції сервера LDAP може виконувати один і той самий сервер під управлінням ОС Linux (FreeBSD). Розглянемо фрагмент каталогу LDAP (рис. 1), у якому зберігаються облікові записи користувачів домену (наприклад, znz.org.ua).

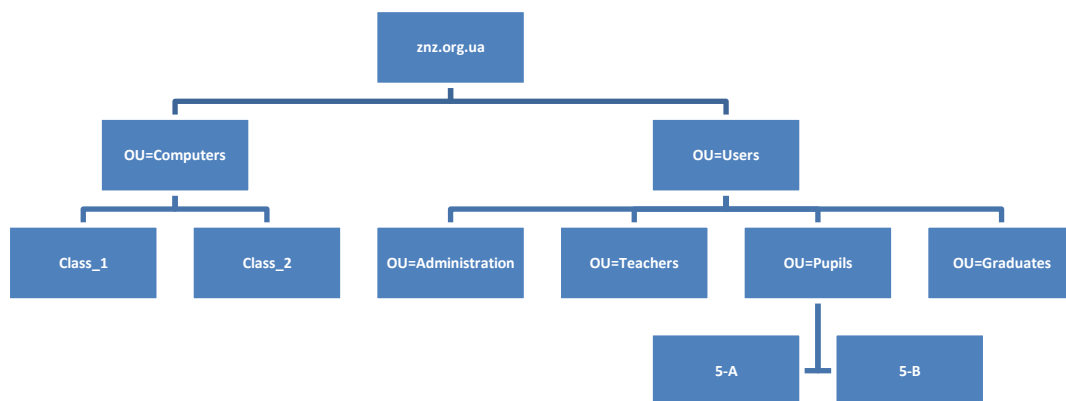

Рис. 1. Структура пропонованого каталогу LDAP

Слід звернути увагу, що у каталозі зберігаються облікові записи як користувачів, так і комп'ютерів. Такий підхід дає можливість за допомогою запитів формувати фільтри для визначення атрибутів об'єктів каталога. Поряд з контейнером *Учні (Pupils)*, пропонується використовувати контейнер *Випускники (Graduates)*. Тобто після закінчення школи облікові записи учнів слід переносити у цей контейнер, у такий спосіб надавши їм можливість не полишати освітній простір школи.

Використання атрибутів облікового запису (таблиця 1) як об'єкта каталогу LDAP дає можливість здійснити автентифікацію.

Таблиця 1

Атрибут	Значення	Опис
objectClass	Person	клас даного об'єкта (особа)
Description	2007_2018	опис даного об'єкта (рік початку навчання, рік закінчення)
distinguishedName	CN=Petrenko,OU=Pupils,OU=Users,DC=znz,DC=org,DC=ua	місцезнаходження ідентифікатора об'єкта в дереві каталогів LDAP
displayName	Петренко Іван Миколайович	ім'я користувача
homeDirectory	\\Server\Users\Pupils\2017\petrenko_im	шлях до домашньої папки
sAMAccountName	petrenko_im	ім'я облікового запису
mail	petrenko_im@znz.org.ua	електронна пошта користувача

З точки зору безпеки на сервері OpenLDAP не повинні прийматися анонімні запити. Тому у каталозі слід створити окремий обліковий запис користувача, від імені якого здійснюватиметься зчитування даних.

Слід зазначити, що усі програмні засоби, які були згадані вище, є вільно поширюваними, а тому їх використання є легальним. Крім цього для кожного з них реалізовані додаткові модулі, за допомогою яких можна здійснювати автентифікацію користувачів на основі каталогу LDAP. Зазначені модулі слід встановити та сконфігурувати як складові сервера школи. Незважаючи на те, що у кожного сервісу є особливості конфігурування, наведемо спільні параметри, які слід використати у процесі конфігурування:

- адреса та порт сервера LDAP;
- ім'я та пароль облікового запису для доступу до каталогу;
- унікальне ім'я об'єкта (DN);
- атрибут користувача, який слід знайти у каталозі (sAMAccountName);
- електронна пошта користувача (mail).

Налаштовуючи у такий спосіб веб-сервіси, слід з'ясувати, чи повинні сервіси використовуватися для інших (окрім каталога LDAP) баз облікових записів. Зокрема, слід вказати, чи існує можливість реєстрації нових користувачів сервісів. У випадку формування освітнього простору школи доцільно дотримуватись правила, за яким облікові записи користувачів створює адміністратор у каталозі LDAP.

Перспективним напрямом удосконалення запропонованої системи автентифікації є забезпечення можливості роботи користувачів з єдиними атрибутами доступу до різних освітніх ресурсів за принципом однократного введення паролю (так звана технологія єдиного входу (Single Sign-On)). Такий підхід реалізовано на основі технології pubcookie та каталозі LDAP в Українському інституті інформаційних технологій в освіті Національного Технічного Університету України "КПІ" [5].

Впровадження описаних підходів можливе кваліфікованими фахівцями у галузі адміністрування комп'ютерних мереж і систем. Розв'язання цієї проблеми полягає у відповідній підготовці вчителів інформатики або із залученням сторонніх організацій, наприклад науково-дослідних чи комерційних.

Література

1. Биков В. Ю. Доменно-фреймова модель педагогічної системи. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.ime.edu-ua.net/cont/Bykov8.doc>.
2. Засоби інформаційно-комунікаційних технологій єдиного інформаційного простору системи освіти України. / [В.В. Лапінський, А.Ю. Пилипчук, М.П. Шишкіна та ін]; за наук. ред. проф. В.Ю. Бикова. – К.: Педагогічна думка, 2010. – 160 с.
3. Постанова про затвердження Державної цільової програми впровадження у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій

"Сто відсотків" на період до 2015 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/494-2011-%D0%BF>.

4. Рамський Ю. С., Формування інформаційної культури майбутніх учителів математики та інформатики у процесі підготовки їх до розробки освітніх ресурсів. / Юрій Рамський, Василь Олексюк // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова, серія 2. Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання. – К.:НПУ імені М.П. Драгоманова, 2010. – №8(15). – с. 65-68.

5. Створення освітнього web-простору для навчання. [Електронний ресурс]. / В. М. Валуйський, М.В.Гончаренко, А.А.Павловський, А.О.Новацький. – Режим доступу http://uiite.kpi.ua/fileadmin/_wfqbe/1245139683_web.

6. Liferay Portal Enterprise Intranets: A practical guide to building a complete corporate intranet with Liferay. – Packt Publishing, 2008. – 386 p.

7. Gerald Carter. LDAP System Administration. – O'Reilly, 2003. – 308 p.

Умрик М.А.

Кандидат педагогічних наук, старший викладач

Нагороднюк В.В.

Студентка

НПУ імені М.П. Драгоманова

Організація дистанційної освіти в навчальному закладі

Актуальність дистанційної форми навчання є незаперечною і визнана багатьма науковцями. Таку форму навчання деякі фахівці називають однією з провідних в 21 столітті.

Виходячи з того, що професійні знання старіють дуже швидко, необхідно їх постійне вдосконалення. Використання дистанційного навчання сприяє створенню системи масового безперервного навчання, незалежного від місця і часу. Крім того, системи дистанційного навчання є запорукою реалізації права людини на освіту, незалежно від соціального статусу.

Однією з найпоширеніших форм реалізації дистанційного навчання залишається поєднання стаціонарного, заочного і дистанційного навчання. Адже досі неврегульованим є питання отримання диплома за умов повноцінного дистанційного навчання - від вступу до вищого навчального закладу до отримання диплома фахівця.

Питання про можливості організації дистанційного навчання висвітлені в ряді праць українських та зарубіжних вчених. Серед них –А. А. Андрєєв, В. Ю. Биков, Р. С. Гуревич, В. В. Ільїн, А. П. Кудін, О. Г. Кузьмінська, В. М. Кухаренко Н. В. Морзе Є. С. Полат Є. М. Смирнова-Трибульська, J. Bartram, T. Bates, B. Lockee, S. Catherine, F. Willits, M. Cornelia, S. Feldman, G. Randy, G. SARAH, N. Hara, R. Jones та ін.

Актуальним стає формування відповідних компетентностей для магістрів, майбутніх викладачів вищих навчальних закладів, адже сьогодні практично в кожному вищому навчальному закладі реалізована (частково або повноцінно) дистанційна форма навчання.

Зокрема, розроблено курс „Організація дистанційної освіти в навчальному закладі”, призначений для підготовки фахівців, у педагогічних вищих навчальних закладах, які навчаються за напрямом підготовки «Освітні вимірювання». Цей курс належить до нормативної частини циклу науково-предметної підготовки. Його вивчення повинне забезпечити необхідну практичну підготовку майбутніх фахівців в галузі дистанційної освіти і організації дистанційного навчання у вищому навчальному закладі.

Основною метою вивчення курсу є формування у студентів практичних знань, умінь і навичок щодо використання у вищому навчальному закладі різних систем дистанційного навчання для організації як повноцінного дистанційного так і змішаного (традиційного і дистанційного) навчання. В процесі вивчення дисципліни формуються знання, уміння і навички студента у сфері використання дистанційних технологій для самостійного підвищення рівня професійної підготовки.

Завдання навчання:

- розкрити місце і значення дистанційної освіти і дистанційного навчання в загальній і професійній освіті;
- з'ясувати психолого-педагогічні аспекти засвоєння предмета, взаємозв'язки курсу з іншими навчальними дисциплінами, зокрема з математичними та інформатичними дисциплінами;
- з'ясувати аспекти сучасного стану та перспективи подальшого розвитку дистанційної освіти в Україні;
- розширити знання студентів про організацію дистанційного навчання у вищому навчальному закладі;